

slaget i Finantsloven, saa staaer der udtrykkelig „Bødeligholdselse og Hovedreparationer“, og saaledes formener jeg, at man ikke kan nægte denne Sum af denne Grund, thi Contoent indbefatter netop Hovedreparationer og Bødeligholdselsesomkostninger. — Jeg skal for Detsvilket indskrænke mig til disse saa Bemærkninger, og jeg skal i sit Tid tillade mig at andrage paa Medsættelsen af et Udvalg, hvilket jeg da ikke skal undlade nærmere at motivere.

Zehmann: Den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, har henledet Thingets Opmærksomhed paa forskjellige smaa Anmærkninger, der findes spredte omkring i Finantsloven, og som efter min Formening heller ikke høre hjemme der, om de end ere af en temmelig usthldig Natur; idet der f. Ex. er udtalt Forventninger om hensigtsmæssige Foranstaltninger, for at nævne een, at der med Hensyn til enkelte Bødeligholdselsarbejder er taget den udtrykkelige Reservation, at de skulle foretages ved Auktion, hvilket jo forøvrigt, hvad man veed, er en gjennemgaaende Regel for offentlige Arbejders Udførelse, i den Grad, at det er saa langt fra, at man hos os er tilbøjelig til ikke at bruge denne Fremgangsmaade, at man endogsaa kan sige, at der liciteres snarere for meget end for lidt. Den ærede Taler har derimod ikke omtalt en anden Tilføjning, der forekommer mig at være af en langt bestemtere og alvorligere Natur, og om hvilken jeg skal tillade mig at udtale nogle Ord. Jeg sigter naturligvis til den Anmærkning, der er kommen til i § 5 Aft. t. og som i det andet Thing har været Gjenstand for udførlig Forhandling. Da det er Hensigten med Udskiftelsen mellem første og anden Behandling, at det ved den 1ste Behandling nærmest er Principerne, der skulle omhandles, ved anden Behandling derimod de enkelte Spørgsmaals Realitet, saa troer jeg, at det vil vise sig hensigtsmæssigt, hvis man ikke vil gaae ind paa en udtømmende og fuldstændig 1ste Behandling, at man da kun holder sig til den formelle Side af Spørgsmaalet, i hvilket Forhold det staaer til Finantsloven, forbeholdende sig til anden Behandling at drøfte Realiteten af Forholdet;

og dette turde i nærværende Tilfælde være saameget mere hensigtsmæssigt, som det ikke er usandsynligt, at inden den Tid, Sagen foreligger til anden Behandling, Stillingen med Hensyn til Realiteten ikke lidt kan have forandret sig. Jeg skal for ikke at misforstaaes tillade mig strax at sige som min Mening, at en meget betydelig Deel af hvad der om Realiteten er anført er vigtigt, men paa den anden Side skal jeg erklære, at jeg finder den paaanførte Fremgangsmaade i og for sig, fra Realitetens Side betragtet, at være mindre rigtig og anbefalelsesværdig. Jeg vil altsaa paa ingen Maade, naar vi komme til at drøfte alle Enkelthederne, forsvare Alt, hvad der i saa Henseende er gjort, skjøndt jeg troer, at der er anført ikke saa Ting derimod, som let ville kunne imødegaaes. Derimod forekommer det mig, at Sagens formelle Side ikke kan frembyde betydelig Tvivl. Jeg tænker mig i det Tilfælde, at jeg var Medlem af Folkethinget, og forudsætter, at jeg deelte i fuldeste Maal alle de Betænkkeligheder og den hele misbilligende Opfattelse af Forholdet, som der i saa Henseende er bleven udtalt — hvilket jo forøvrigt vil sees ikke at være Tilfældet med mig — saa vilde jeg ganske vist finde al mulig Anledning til at opløste det Spørgsmaal, hvad der var at gjøre, baade med Hensyn til hvad der er skeet og, hvad der er vigtigere, med Hensyn til fremtidige Forhold af en lignende Natur; og det forekommer mig da klart, at jeg ikke i nogen Maade vilde føle mig indskrænket eller fattig i Henseende til de constitutionelle Midler, der i saa Henseende stode til min Raadighed. Først og fremmest er det overmaade vigtigt, at Sagen kan frembrages i sin største Detail og undergives den allerstærkeste Kritik, hvori Enhver kan deeltage og betragte Sagen fra alle mulige Sider. Det er efter min Mening en meget væsentlig Deel af den offentlige Control, det væsentlige Indhold af Ministeransvarligheden, at ingen Minister kan under sit Ansvar foretage nogen som helst Handling, der ikke kan undergives den allerstærkeste og meest nøjeseende Kritik; og det er saa langt fra, at jeg troer, at dette i og for sig kan ansees for et uirksomt og ubetydeligt constitutionelt Mittel, at jeg endogsaa, naar vi